

РЕШЕНИЕ

№ 4424

гр. Пловдив, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Живко Ст. Желев

при участието на секретаря Стела Гр. Грозева
като разгледа докладваното от Живко Ст. Желев Гражданско дело №
20225330102179 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно осн. чл.124 ал.1 ГПК, във вр. с чл.26, ал.2 ЗЗД.

Ищецът А. П. П. твърди, че е сключил договор за заем от ****, по силата на който ответното дружество е предоставило парична сума по договор за заем Microcredit Online с посочен в исковата молба номер. Поддържа, че е получил сумата, но излага доводи, че договорът е бил сключен в електронна форма, без да е подписан с електронен подпис в някоя от неговите разновидности нито пък със саморъчен такъв. Поради това излага довод, че договорът е недействителен, тъй като не е подписан, като иска да бъде установена недействителността на сделката на това основание.

Ответникът „Микро Кредит“ АД не е подал отговор на исковата молба. В становище в открито съдебно заседание счита, че е възникнало валидно правоотношение, тъй като договорът е сключен със съответната платформа за сключване на сделки от разстояние и при използване на възможностите на интернет.

Съдът намери за установено следното:

На **** между „Микро кредит“ АД и ищеца П. бил сключен договор за предоставяне на заем „Microcredit“ № ***** по силата на който дружеството предоставило сумата 800 лева, която следвало да бъде върната с фиксиран лихвен процент от 40,47 пункта годишно и годишен процент на разходите 48,90 пункта. Общо следвало да бъдат върнати 882,70лв., която сума следвало да бъде погасена от ищеца на пет месечни вноски от по 176,54 лв. в периода от 11.01.2022г. до 11.05.2022г. /лист 23

и 24/. Сумата следвало да се предостави по посочена от ищеца и описана в договора банкова сметка.

Договорът са бил сключен от разстояние, чрез използване на поддържаната от ищеца в интернет платформа за предоставяне на кредитни услуги. Установява се от представените по делото документи, че сключването е било извършено след отправено искане за отпускане на заем, което е регистрирано в електронната система на кредитодателя. При това е била използвано приложение за лицево разпознаване. Съобразно получените на платформата указания ищецът е извършил действия по активиране на заявката, както и на потвърждаване на самоличността си посредством изпращане на снимка на личната си карта и селфи изображение / лист 31 - 33/. Одобряването за кредит е потвърдено с генериран от системата имейл, който съдържащ стандартен европейски формуляр, проект за договор и общи условия. За да потвърди съгласието си, ищецът е линк, след отварянето на който следвало да въведе получен чрез СМС съобщение код за потвърждаване. Установява се, че имейлът до П. с преддоговорната информация е бил изпратен в 1,30 ч. на 11.12.2021/лист 22/.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Безспорно е, че между П. и ответника „Микро Кредит“ ООД е възникнало правоотношение по договор за кредит, като уговорената по него сума била получена – обстоятелство, което самият ищец, чрез представителя си не отрича /лист 39/. Предвид това съдът намира за безспорно установено постигането на съгласие относно съществените елементи на възникналото правоотношение. Ищецът доброволно е влязъл в платформата на ответника, идентифицирал се е по указания в нея начин, след което е използвал изпратения му уникален номер за да потвърди съгласието си.

Неоснователни са доводите на представителя на ищеца, основани на необходимостта от ползване на усъвършенстван или квалифициран електронен подпис. Законът за предоставяне на финансови услуги от разстояние не въвежда изискване за използване на този начин на идентификация, като част от формата на сделката. В случая сключването се установява както от генерираната между страните кореспонденция, така и от фактическото получаване на сумата от ответника.

Следва да се има предвид и това, че съгласно чл.239, ал.3 ТЗ, вр. чл.18, ал.2 ЗПФУР, страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението.

Неоснователни са доводи на ищеца за недействителност поради нарушаване на изискването по чл.11, ал.2 ЗПК, за предоставяне на общи условия. Установява се по делото, че общите условия са били изпратени на П. по електронна поща, преди той да потвърди съгласието си са получаване на заема. Освен това договорът съдържа необходимата информация относно лихвения процент, който е фиксиран, размера на годишния процент на разходите, както и размера на месечната погасителна вноска,

която също е фиксирана /лист 4/. Предвид това са неоснователни и останалите доводи за нарушаване на чл.11, ал.1 т.9, 10, 11 и 12 от ЗПК.

С оглед горното съдът намира, че предявеният иск за прогласяване на нищожността на договора за кредит е неоснователен и следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед резултата от делото, следва ищецът да заплати на ответника сумата 360 лв. с ДДС, представляваща възнаграждение за адвокат, съобразно представения договор за правна помощ / лист 51/.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на А. П. П. ЕГН ***** с адрес гр. ****, ул. ***** №****, ет.**, ап.** против „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3 за признаване на установено, на осн. чл.124, ал.1 вр. чл.26 ЗЗД, че договор за предоставяне на заем „Microcredit“ № ***** от ***** е недействителен.

ОСЪЖДА А. П. П. ЕГН ***** с адрес гр. ****, ул. ***** №****, ет.**, ап.** да заплати на „Микро Кредит“ АД, ЕИК 202073629 със седалище и адрес на управление гр. София, бул. Цариградско шосе №137, ет.3, на осн. чл.78, ал.1 ГПК, сумата 360 лв. /триста и шестдесет лева/ с ДДС, представляваща деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването пред Пловдивския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____